germester i Oldham i Lancashire, og Miss Morgan blev Borgermester i Brecon i Wales. Manchester er indtil nu den eneste By, der har to Kvinder som Byraadsmedlemmer, thi foruden mig er Mrs Bedford bleven indvalgt. Hun er — ligesom jeg — en Tilhænger af »Kvindestemmeretten«.«

»For at blive valgt ind i Byraad maa man lade sig registrere som Vælger paa de kommunale Lister eller Amtsraads-Listerne som Beboer af et Hus af en vis Værdi eller som Lejer af et Kontor eller en Butik til mindst 10 Pund Sterlings Leje om Aaret. I Irland kan Kvinderne ikke sidde i Byraad, om de end kan være Vælgere dertil. Derimod er de valgbare i hele Storbrittanien — altsaa: i England, Skotland og Wales.«

»I London, Skotland og i Irland kan *gifte Kvinder* blive registrerede som Vælgere — men ikke i England og Wales. De vil heraf sé, hvor indviklet hele vort System er. Det er aldrig éns over hele Landet!«

»Underhuset vedtog i 1888 Kvinders Valgbarhed, saaledes at de kunde sidde i Londons Amtsraad; men Overhuset forkastede dette, og det blev først vedtaget i 1889. Det øvrige Storbrittanien maatte vente hermed til 1907.«

Om den nuværende Situation siger Miss Ashton kun nogle faa Ord: »Man kan kort og godt sige, at Lorderne ikke har viist nogen Velvillie mod Kvinderne, og de Lorder der indtager Sæde i Domstolene i vore Retter — saaledes i »The High Court of Justice« — vil uvægerligt holde paa den strengeste Bedømmelse, naar det angaaer Kvinder, saasnart der opstaaer en Tvivl.«

»Det kunde se ligesaa meget ud til at det konservative Parti gav os vor Frigørelse, som at det liberale gjorde det. Det sidstnævnte Parti har havt sin Chance til at frigøre os i det forløbne Aar, men har undslaaet sig derfor. Vi lider under den Liberale Regerings Forkastelses-Ret, ligesom denne lider under Lordernes Forkastelses-Ret. (The Veto). Men forinden Regeringen bryder Constitutionen itu og omændrer den, bør Kvinderne saa sandelig have Magten til at tale.«

»Vore Chancer forspildtes i denne Parlamentssamling da Veto-Konferencen strandede; men Forsonings-Komitéen er bestandigt i Gang med at tiltvinge sig Løfter for næste Samling.« Margaret Ashton.

Oversat af Johanne Münter.

De Forenede Stater.

Af »Jus Suffragii«.

Ifjor Efteraar sluttede alle Stemmeretsklubberne i »Greater New York« sig sammen, idet de dannede en Organisation paa en helt ny Maade. Denne Organisation kaldtes »The Woman Suffrage Party«, fordi det dannedes efter den samme Plan som benyttes i de politiske Partier. Staden New York er nu den næst største i hele Verden. Den tæller 4,700,000 Indbyggere. Den indeholder 63 Forsamlings-Distrikter og af disse er hvert enkelt Distrikt repræsenteret i Statens Lovgivning af et Medlem. Hvert Forsamlings-Distrikt er desnden repræsenteret (hos Kvinderne) af en Dirigent som kaldes en Leder. Medlemmerne betaler ingen Udgifter og Organisationen opretholdes ved frivillige Bidrag Hvert Forsamlings-Distrikt har gennemsnitlig 10,000 Vælgere og hvert Distrikt er delt i Sektioner, som hver har omtrent 500 Vælgere. Undertiden er en Sektion kun en By-Qvadrat, undertiden fylder den adskillige Qvadrater. Saadanne Sektioner hedder Valg-Distrikter, fordi at Valget virkelig sker i dette Distrikt og udføres af Indbyggerne, som boer paa Stedet. For saa vidt som den nødvendige Samvirken er bleven sikkret, udvælger hver Forsamlings-Distrikts Leder en Dirigent som kaldes Kapitain for hvert Valgmøde indenfor sammes Jurisdiktion. Denne Organisationsform sætter os i Stand til nøjagtigt at bedømme den forholdsvise Styrke eller Svaghed af vor Bevægelse og giver et stort Antal af Arbejdere en ansvarlig Aktivitet.

Hvad Selskabet alt nu har naaet giver det sin Eksistentsberettigelse. Organisationen var dannet 1. Januar 1910 og skøndt den havde alle sine Bestyrelsesmedlemmer ansatte, betragtedes Organisationen at være uden Medlemmer. Det var ved denne Tid, at det virkelige Arbejde begyndte.

Selskabets Grundlæggere er stolte over dets store Fremgang, thi ingen anden Stemmerets-Organisation har naaet saa store Resultater i saa kort en Tid. Resultaterne af Selskabets politiske Arbejde har været saa iøjenfaldende, at det er klart, at en Fortsættelse af Arbejdet paa samme Basis maa give Kvindestemmerets-Spørgsmaalet et lykkeligt Udfald, og vi kan ikke ved andre Midler haabe at vinde Stemmeret for Kvinder i Amerikas Forenede Stater.

Organisationen har holdt et stort Arbejde vedlige i en af de mest interessante af New-Yorks Skyskraber-Bygninger. Denne Bygning dækker en Kvadrat og rummer 8000 Mennesker, som dagligt kommer derind for at passe deres Forretninger. Over 4000 af disse er Kvinder. Denne lille By af Kvinder, som arbejder for Dagløn, giver et vedvarende Argument for den Sag, vi repræsenterer. Selve Hovedkvarteret ligger i 21 Stokværk og fra dets Vinduer har man en Udsigt over mangfoldige Kvadratmile. Denne Udsigt giver en bestandig ny Inspiration til Arbejde for dem, der sidder indenfor.

Carrie Chapman Catt.

Jeg har haft et personligt Brev fra Mrs C. C. i hvilket hun omtaler det store Arbejde der er gaaet for sig i New-York i de sidste halvandet Aar.

New-York, 13. Novbr. 1910.

»Der er saa meget at gøre ved Ledelsen af dette Arbejde, at det er vanskeligt at skaane sig selv!« siger hun. »Vi havde et stort Møde af de valgte Delegerede for nogle faa Dage siden. Det bestod af 900 Delegerede og 3000 Personer, der desuden var mødte. Jeg har ikke ellers holdt nogen Tale i dette Efteraar, men hin Aften holdt jeg en større Tale og præsiderede over Mødet. Jeg var altfor træt til at kunne arbejde i de første 4 Dage derefter, saa De ser, at jeg ikke er videre stærk endnu.

Vi hørte det Rygte, at Stemmeretten for Kvinder var i Begreb med at blive vedtaget i Washington. I halvanden Dag fik vi bragt et Møde i Stand paa 900 Delegerede og forresten 2500 andre Personer, og dette blev meget entusiastisk. Jeg præsiderede over Mødet, men jeg talte ikke; thi jeg taaler bedre blot at tage mig af Administrationen. Jeg finder dog denne svær nok. Jeg forsøger at gøre alt færdigt for at kunne tage bort for længere Tid. Jeg er Formand i Staden New-York, og jeg forbereder nu andre Skuldre til at bære min Byrde. — — — — — — Carrie Chapman Catt.

Valgretsgruppen.

Nexø og Omegns Kvindevalgretsforening.

Formand: Fru Doctor Boesen.

Vi har den Plan af og til at give en Beretning om de forskellige Klubber og Foreninger der henhører under Gruppen. Kvindevalgretsklubbens Virksomhed faar De jo ofte Beretning om. Idag vilde jeg bede Dem om at følge mig »over Sø og salten Vove« til Bornholm.

Denne Ø var i min egen første Levetid isoleret om Vinteren; intet Dampskib havde man, den lille Jagt »Ørnen« besørgede Posten, og den dukkede saa dybt ned i de fraadende Bølger, at man troede den aldrig skulde komme op igen. Men Bornholmerne, der var til den Grad afskaarne fra Moderlandet, at de gladeligen dansede og holdt Fest et helt halvt Aar efter at Hs. Majestæt Frederik den 6te havde lukket sine Øjne, uden at ane noget herom, de maatte sørge for at holde Humeuret oppe ved egne Hjælpekilder. En vis Kunstsands, Kunstlængsel har vel ogsaa ligget dem i Blodet. Gav vi ikke Danmark en *Zahrtmann?* den Maler, der havde drømt sig saaledes ind i Eleonora Kirstines Ulykker og Flugtforsøg fra Hammerens Taarn, at hans Pensel altid vendte tilbage til hende og viste os den *store* Kvinde, der *aldrig lod sig kue.* Og gav vi ikke Danmark en *Herold?* Hvor mangen Drøm maa han ikke have drømt ved Johns Kapels Klipper, som staar saa rodfaste og trodser de buldrende Bølger, der skulde ville ryste dem ned, om de kunde.